

7 Ιανουαρίου 2015

Το καλό που σου έκανα... συνέχισέ το!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Θα 'θελα να σας μεταφέρω μια ιστορία κάπως διαφορετική, ίσως ουτοπική μα δυνατή και με νόημα μεγάλο. Κάτι που έχουμε ανάγκη πια, σε ότι συμβαίνει δίπλα μας τούτες τις μέρες...

Πριν από χρόνια ένας σπουδαίος γιατρός ταξίδευε με την οικογένειά του στην έρημο με ένα τροχόσπιτο. Ξαφνικά, μετά από ένα απότομο τράνταγμα, το αυτοκίνητο στρίβει δεξιά στο πλάι του δρόμου.

Λάστιχο στον μπροστινό δεξί τροχό. Τα δίδυμα έχουν τρομάξει, η γυναίκα του προσπαθεί να τα ηρεμήσει. «Μην ανησυχείτε», τους λέει, «θα βάλω τη ρεζέρβα και θα συνεχίσουμε». Πράγματι, αλλάζει το λάστιχο με μεγάλο κόπο.

Είχε 40 βαθμούς θερμοκρασία. Μπαίνει στο αυτοκίνητο και διαπιστώνει πως τα δίδυμα συνεχίζουν να κλαίνε. Η γυναίκα του έχει απελπιστεί. Ο γιατρός της λέει: «Κάνε υπομονή, σε 50 χιλιόμετρα έχει βενζινάδικο και θα σταματήσουμε». Ξαναβγαίνει στο δρόμο, δεν προλαβαίνει όμως να κάνει πάνω από 50 μέτρα και ένας θόρυβος, ίδιος με πριν, τον αναγκάζει να φρενάρει απότομα.

Βγαίνει και τι να δει; Και το άλλο λάστιχο σκασμένο.

Τα δίδυμα έχουν τρομάξει πολύ και κλαίνε πια με λυγμούς. Ο γιατρός είναι απελπισμένος και η γυναίκα του από τον πανικό της βρίσκεται σε κατάσταση υστερίας. Εν τω μεταξύ, αρχίζει να πέφτει το σκοτάδι και ούτε ένα αυτοκίνητο δε

φαίνεται στον ορίζοντα. Ο γιατρός όσο περνά η ώρα καταλαμβάνεται από έναν απίστευτο φόβο, όχι τόσο για τον ίδιο όσο για την οικογένειά του.

Έχουν περάσει δύο ώρες, όταν στο βάθος φαίνονται τα φώτα ενός αυτοκινήτου. Ο γιατρός σαν τρελός με τα χέρια ψηλά τρέχει στη μέση του δρόμου να σταματήσει τον περαστικό για να ζητήσει βοήθεια. Το αυτοκίνητο πλησιάζει και φρενάρει. Είναι ένα μεγάλο αγροτικό που στην καρότσα του έχει ένα λυκόσκυλο. Φαίνεται καλό σκυλί. Ο γιατρός πάει στο τζάμι του οδηγού και αντικρίζει ένα μεγαλόσωμο άνδρα με απεριποίητο μούσι. Στο δεξί κάθισμα βλέπει ένα ζευγάρι δεκανίκια.

«Σε παρακαλώ, έχω δύο μικρά παιδιά, έπαθα δύο φορές λάστιχο, βοήθησέ μας», λέει στον άγνωστο οδηγό. «Και τι θες να κάνω;», του απαντάει εκείνος. «Είδα στο χάρτη ότι σε 50 χιλιόμετρα έχει ένα βενζινάδικο. Θα με πας να φτιάξω το λάστιχο;», του λέει ο γιατρός. «Θες να σου δώσω το αυτοκίνητο να πας εσύ, να μείνω εγώ με την οικογένειά σου, να μη μείνουν μόνοι τους στην ερημιά;», ψιθυρίζει ήρεμα ο άγνωστος. Ο γιατρός κοιτάζει άφωνος τον ξένο για τη διάθεσή του να του δώσει το αυτοκίνητο, αλλά και ανήσυχος να τον αφήσει μόνο με την οικογένειά του. Ο ξένος καταλαβαίνει τον προβληματισμό του και του λέει: «Μην ανησυχείς, είμαι καλή παρέα για τα παιδιά. Εσύ να προσέξεις το σκύλο μου που είναι στην καρότσα. Είναι καλό σκυλί αλλά άγριο και έχει μάθει να με προστατεύει.»

Ο γιατρός από το φόβο του, μήπως ο άγνωστος αλλάξει γνώμη, του λέει: «Σύμφωνοι». Εξηγεί την κατάσταση στη γυναίκα του, ενώ ο άγνωστος πηγαίνει στο τροχόσπιτο με τις πατερίτσες. Έχει δύο ξύλινα πόδια. Ο γιατρός δεν περιμένει την αντίδραση της γυναίκας του. Είναι φοβισμένος και απελπισμένος. Φεύγει με το αγροτικό γεμάτος αγωνία και ενοχές.

Πηγαίνει στο βενζινάδικο, φτιάχνει το λάστιχο και παίρνει το δρόμο της επιστροφής με τον ιδρώτα να στάζει από την αγωνία για την οικογένειά του. Μετά από μιάμιση ώρα από τη στιγμή που έφυγε, φρενάρει απότομα δίπλα στο τροχόσπιτο. Πλησιάζει και αντί για κλάματα, ακούει γέλια.

Ανοίγει την πόρτα και βρίσκεται μπροστά στο εξής θέαμα. Ο άγνωστος κάνει γκριμάτσες στα δίδυμα, τα οποία έχουν ξεκαρδιστεί στα γέλια και η γυναίκα του φτιάχνει κάτι να φάνε σαν να μην έχει συμβεί τίποτα. Γυρνάει, τον κοιτάζει και του λέει: «Γεια σου αγάπη μου» Ο γιατρός τους κοιτάζει άφωνος. Ο άλλος δεν περιμένει την απάντησή του, πιάνει τις πατερίτσες του και σηκώνεται μονολογώντας: «Να πηγαίνω κι εγώ.» Ο γιατρός τον συνοδεύει έξω και φτάνοντας στο αυτοκίνητό του, λέει: «Σε ευχαριστώ πολύ, με έσωσες. Πώς μπορώ να σου ξεπληρώσω το καλό που μου έκανες;»

Ο άγνωστος με τα ξύλινα πόδια τον κοιτάζει στα μάτια και του λέει: «Θα σου πω μια μικρή ιστορία. Ήμουν στρατιώτης στο Βιετνάμ, όταν έπεσε δίπλα μου μια χειροβομβίδα. Ένας άνδρας, με κουβάλησε στην πλάτη του 5 χιλιόμετρα. Νιώθω πολύ ευτυχισμένος που μου λείπουν μόνο δύο πόδια. Μόνο μια χάρη θέλω να μου κάνεις. Συνέχισέ το.»

«Ποιο;», τον ρωτάει ο γιατρός. «Το καλό που σου έκανα», του απαντά εκείνος.

Ο γιατρός είναι σήμερα διάσημος για δύο λόγους: Ο πρώτος είναι οι μοναδικές ικανότητές του ως χειρουργού και ο δεύτερος η φράση «Συνέχισέ το», που έλεγε κάθε φορά που κάποιος χωρίς οικονομική δυνατότητα τον ρωτούσε: «Γιατρέ, τι σου χρωστάω;»

Να 'ναι άραγε τόσο δύσκολο ή βαρύ για τον καθένα μας να συνεχίσουμε αυτό που μόλις διαβάσαμε;

Ναι έχει σίγουρα κάποιο κόστος, μα εκεί δεν είναι και το δυνατό του σημείο;

Να μπορεί ο κάτοχος ενός τέτοιου φρονήματος να υποτάξει το Εγώ του...

Πηγή: iliaxtida tokandylaki.blogspot.gr